

L'EDUCACIÓ ESPERADA DELS INFANTS

Gladys Horna i Francisco Barboza,
promotores CAD (text extret d'una entrevista feta el 16 de setembre de 2011)

Brenda Grandesa Ponte i Tamara García Castillo cursen el 3r grau de primària al col·legi José Gabriel Condorcanqui i malgrat els seus curts 8 anys ens responen molt entusiastes.

Na Brenda ens explica *"visc amb la meva mare, padrins, oncles i cosins a la urbanització Tupac Amaru, a Independencia. El meu pare treballa a la selva i ve a visitar-nos a la meitat de cada mes. A l'escola m'agradaria que m'ensenyassin altres idiomes com l'anglès o l'italià, ja que no en conec cap, voldria també que el meu col·legi fos molt més gran, perquè més nins puguin venir a estudiar. Deman a la meva professora que faci més classes de matemàtiques, em sembla difícil aprendre la taula de multiplicar, però la practicaré, m'agrada molt*

aprendre en aquest curs i vull que la meva mestra sigui més riallera i no tan estricta amb els nins. Els meus amics han de ser més responsables en les seves tasques."

Ens explica que aquest any ha participat en una festa ballant marineres i ha sentit una gran satisfacció en sentir el reconeixement de la seva professora i dels seus companys.

Na Tamara és curiosa i li agrada divertir-se, vol que el seu col·legi tingui més jocs, ens explica que no li agrada que els seus companys es barallin. Ens diu que la seva professora és bona. Està afligida perquè la seva mare no té temps per ajudar-la en les seves tasques, ja que treballa en una discoteca i el seu pare viu separat de la seva família i treballa com a agent de seguretat en un mercat.

Ella se'n recorda bastant de com la va afectar l'allunyament del seu pare: *"Em sento molt trista des que el meu pare va marxar de casa; un dia se'n va anar a treballar i no va tornar."*

*Aquests texts s'han traduït del castellà. □